

[Vilhelm Rasmussen.]

jo muligt, at jeg misforstaar det, og jeg vil ikke udtale mig stærkere, end at man kan faa en Retledning, hvis det virkelig skulde vise sig, at der ikke er nogle saglige Bemærkninger at gøre til dette Regnskab.

Jeg lægger mindre Vægt paa, at det oplyses i dette Brev, at Telefonen koster 200 Kr. Men er det dog ikke mærkværdigt, at man sender et Regnskab, hvori det hedder: Forskellige Udgifter, Telefon m. m. 1 006 Kr., og saa bagefter oplyser, at Telefonen koster 200 Kr. Altsaa er den Udgiftspost, der er den uvæsentligste, særligt specificeret, medens man ikke faar det mindste at vide om, hvad de øvrige 806 Kr. er gaaet til. Der er dog Grund til, forekommer det mig, at man fra Statens Side undersøger, hvad for Ting disse Udgifter er gaaet med til, der tilsammen andrager 806 Kr.

Paa samme Maade meddeles det mig, at under Posten Rengøring hører Udgifter til Skolebetjenten og hans Hustru. Ja vel, men Skolebetjenten eller Portneren paa den Skole er jo Portner ogsaa for Gymnasiet og for Børneskolen og for enhver anden Afdeling af Skolen. Er det saa berettiget at regne Portnerens Løn som en Udgift for Seminariet alene?

Det forekommer mig altsaa, at der her er nogle dunkle Punkter, og med det Forbehold, jeg har taget, at det er muligt, at alt er i den allerbedste Orden, vil jeg gerne bede Finansudvalget sørge for, at de private Seminarers Regnskaber for de sidste 5 Aar bliver forelagt Finansudvalget og kritisk gennemgaaet.

Til Slut skal jeg gøre et Par Bemærkninger om det afsluttede Landstingsvalg i Anledning af nogle Bemærkninger, der er faldet fra Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg. Jeg vil jo ikke lægge Skjul paa, at der med Hensyn til Regnestykker kan lægges forskellige Synspunkter til Grund, og hele den Sag tillægger jeg ikke nogen som helst Betydning. Men Valget bliver jo ikke bedre for Venstre af den Grund, og jeg kan ikke se rettere end, at det for de to Regeringspartier var et overordentlig uheldigt Valgmandsvalg, vi havde. Det er jo indrømmet af den ærede Ordfører for det konservative Parti, at for de Konservative var det ikke noget heldigt Landstingsvalg. Nu skal jeg imidlertid ikke skyde mine egne Synspunkter for stærkt i Forgrunden, men henholde mig dels til denne Erkendelse fra Ordføreren for de Konservative, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, dels til nogle Udtalelser, jeg har

fundet i et Organ, der staar den højtærede Regering nær, nemlig „Skatteborgeren“. I det sidste Nummer af „Skatteborgeren“ anstilles der redaktionelt nogle Betragtninger i Anledning af det afholdte Landstingsvalg, og jeg beder den højtærede Formand om Tilladelse til at oplæse nogle enkelte Stykker deraf. „Skatteborgeren“ siger her:

„Imidlertid nytter det ikke at lukke Øjnene for de faktiske Forhold — nemlig Stemmetallene. Ingen vil kunne fragaa, at de socialdemokratiske Stemmetal er voksede med foruroligende Styrke — endog altsaa blandt de ældre Vælgere — Landstingsvælgerne. Og retter man Blikket fremad mod det næste Folketingsvalg, der senest foregaar om 2 Aar, men sandsynligvis allerede betydeligt før, gør man vist kloget i at regne med en endnu stærkere Fremvækst af den nuværende Opposition, eventuelt med en Tilbageerobring af Flertallet i Folketinget.“

Det er „Skatteborgeren“s Betragtninger. „Skatteborgeren“ føjer videre til:

„Foreløbig har de borgerlige Partier endnu Flertal i begge Ting og kan diktere Udviklingen, om de ellers har Kræfter og Energi dertil. Men var vi skeptiske før, saa er vi ikke bleven det mindre nu efter den faktiske Tilbagegang, der er sket. Undersøger vi Aarsagerne til den — (trods den Lyngsieske Fadæse) — stærke socialdemokratiske Fremgang, er der ingen Tvivl om, at denne i første Række skyldes Regeringens og de borgerlige Partiers Nedskaeringspolitik, der har afgivet et kun alt for velkomment Agitationsgrundlag for de demokratiske Partier. En Nedskaering af de sociale Ydelser, Tjenestemændenes Lønninger og Antal o. s. v. var kun berettiget i Befolkningens Øjne og navnlig hos dem, det gik ud over, naar man samtidig kunde se, at det virkelig gavnede Landet som Helhed, saaledes at Tilstandene forbedredes i iøjnefaldende Grad. Nu derimod er det menneskeligt, at de nedskaarne selv, deres Venner og paarørende og Meningsfæller finder disse Nedskaeringer uretfærdige, da de jo „ikke har gavnet nogen“. Og heri maa, som sagt, den væsentligste Grund til den mægtige Fremgang i de socialdemokratiske Stemmetal utvivlsomt søges.“

Og saa føjer Artiklen følgende Betragtning til:

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem kan maaske henviser til det paagældende Nummer og ikke fortsætte med saa udførlig en Oplæsning.